

2006. március 14., kedd

A BIZOTTSÁG ÁLTAL
JAVASOLT SZÖVEGA PARLAMENT
MÓDOSÍTÁSAI

Módosítás: 71

12. cikk (4) bekezdés

(4) Amennyiben az időbeli korlátozásokat nem tartották be, vagy amennyiben a *cselekvés* végrehajtása által elért haladás csak a kiutalt pénzügyi támogatás egy részét teszi indokolttá, a Bizottság felkéri a kedvezményezettet, hogy a megadott határidőig nyújtsa be észrevételeit. Amennyiben a kedvezményezett nem szolgál kielégítő válasszal, a Bizottság a fennmaradó pénzügyi támogatást **visszavonhatja** és a már kifizetett összegek visszafizetését **követelheti**.

(4) Amennyiben az időbeli korlátozásokat nem tartották be, vagy amennyiben az *intézkedés* végrehajtása által elért haladás csak a kiutalt pénzügyi támogatás egy részét teszi indokolttá, a Bizottság felkéri a kedvezményezettet, hogy a megadott határidőig nyújtsa be észrevételeit. Amennyiben a kedvezményezett nem szolgál kielégítő válasszal, a Bizottság **pontosítást, illetve további magyarázatot kérhet. Amennyiben a válasz továbbra is elégtelen, a Bizottság visszavonja** a fennmaradó pénzügyi támogatást és **követeli** a már kifizetett összegek visszafizetését.

Módosítás: 72

13. cikk (1) bekezdés

(1) A Bizottságot egy bizottság (a továbbiakban: bizottság) segíti, amely a tagállamok képviselőiből áll és elnöke a Bizottság képviselője.

(1) A Bizottságot egy bizottság (a továbbiakban: bizottság) segíti, amely a tagállamok, **többek között a helyi és regionális hatóságok** képviselőiből áll, és elnöke a Bizottság képviselője.

Módosítás: 73

14. cikk (2) bekezdés a) pont

(a) legkésőbb 2010. december 31-ig az elért eredményekről, valamint e rendelet végrehajtásával kapcsolatos minőségi és mennyiségi szempontokról szóló időközi értékelő jelentést;

a) legkésőbb 2010. december 31-ig az elért eredményekről, valamint e rendelet végrehajtásával kapcsolatos minőségi és mennyiségi szempontokról szóló időközi értékelő jelentést. **Ez a jelentés különösen a benyújtott kérvények, a meghozott odaítélési határozatok és az odaítélt pénzügyi támogatás lebonyolítására vonatkozóan tartalmaz információkat;**

Módosítás: 74

14. cikk (2a) bekezdés (új)

(2a) A Bizottság vállalja, hogy minél előbb nyomon követi ezt a kezdeti, főleg pénzügyi jellegű kezdeményezést, és a 2001/792/EK tanácsi határozattal kapcsolatos módosító javaslatát a lehető leghamarabb benyújtja az Európai Parlamentnek.

P6_TA(2006)0076

A Nemzetközi Valutaalap stratégiai felülvizsgálata

Az Európai Parlament állásfoglalása a Nemzetközi Valutaalap stratégiai felülvizgálatáról (2005/2121(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az EK-Szerződés 111. cikkének (4) bekezdésére, amely a gazdasági és monetáris unióval (GMU) összefüggésben a Közösség képviseletét és nemzetközi szinten képviselendő álláspontját érinti,
- tekintettel a gazdasági és monetáris unióval összefüggésben a Közösség képviseletéről és nemzetközi szinten képviselendő álláspontjáról szóló tanácsi határozatra irányuló, 1998. november 9-i bizottsági javaslatra (COM(1998)0637),

2006. március 14., kedd

- tekintettel az 1998. december 11–12-i bécsi Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
  - tekintettel a nemzetközi monetáris rendszer hatékonyabb működtetésének és a jövőbeli válságok elkerülésének módjáról szóló, 2001. október 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel az euróövezet világgazdasági helyzetéről és a következő években esedékes fejlesztésekről szóló, 2003. július 3-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel a Nemzetközi Valutaalap (IMF) főigazgatójának 2005. szeptember 15-én kiadott, az IMF közép-távú stratégiájáról szóló jelentésére ⁽³⁾,
  - tekintettel a G8-ak pénzügyminisztereinek 2005. június 11-i találkozásán a szegény országok adósságainak eltörlésére vonatkozóan hozott döntéseire,
  - tekintettel a Szerződés 178. cikkére az Európai Unió által végrehajtott politikák egységességéről, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra és képesek befolyásolni a fejlesztési együttműködések célkitűzéseit,
  - tekintettel a 2005. június 16–17-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
  - tekintettel a Világbank által készített jelentésre a világ 2006-ban végbement fejlődéséről,
  - tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett, „Javaslat a Tanács, az Európai Parlament és a Bizottság közös nyilatkozatáról – Az Európai Unió fejlesztési politikája – »Európai konszenzus«” című közleményére (COM(2005)0311),
  - tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-án kiadott millenniumi nyilatkozatára, amely meghatározta a Millenniumi Fejlesztési Célok (MFC) mint a szegénység felszámolása érdekében a nemzetközi közösség által lefektetett kritériumokat,
  - tekintettel az EU-nak a Millenniumi Fejlesztési Célok (MFC) megvalósításában vállalt szerepéről szóló 2005. április 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a „Globális felhívás a szegénység elleni fellépésre: a szegénység legyen a múlté” című 2005. július 6-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
  - tekintettel a Tanács, az Európai Parlament, és a Bizottság által kiadandó, az Európai Unió fejlesztési politikájáról – „Európai konszenzus” – szóló közös nyilatkozatra irányuló javaslatról szóló 2005. november 17-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményére (A6-0022/2006),
- A. tekintettel a Bretton Woods-i intézményeknek a létrehozásuk óta változó szerepkörére, valamint a növekedés, fejlődés, és pénzügyi stabilitás előmozdításával kapcsolatos stratégiai küldetésére; mivel törekedni kell egy stabilitás és szolidaritás jellemezte nemzetközi monetáris és pénzügyi rendszer kidolgozására,
- B. mivel az egyes tagállamok szavazati joga és kvótái a Bretton Woods intézményekben már nem tükrözik a tagállamok viszonylagos súlyát, és mivel az Európai Unió szerepvállalása nem tükrözi pontosan a világ-gazdaságban és a nemzetközi kereskedelemben képviselt valódi súlyát, ezen intézmények tőkéjéhez való jelentős hozzájárulása ellenére,

⁽¹⁾ HL C 112. E, 2002.5.9., 140. o.

⁽²⁾ HL C 74. E, 2004.3.24., 871. o.

⁽³⁾ <http://www.imf.org/external/np/omd/2005/eng/091505.pdf>.

⁽⁴⁾ HL C 33. E, 2006.2.9., 311. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0289.

⁽⁶⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0446.

2006. március 14., kedd

- C. mivel a bécsi Európai Tanács fent említett elnökségi következtetései – amelyek az IMF szerepét „a nemzetközi monetáris és pénzügyi rendszer sarokköve”-ként erősítik meg – az „Európa: egy globális jelentőségű szereplő – Egységes hang” című szakaszban hangsúlyozza, hogy „kulcsfontosságú, hogy a Közösség teljes súlyával játsszon szerepet a nemzetközi monetáris és gazdasági együttműködésben olyan fórumokon, mint a G7-ek és az IMF” és előrevetíti egyrészt, hogy „az Európai Központi Banknak (EKB), mint a monetáris politikáért felelős közösségi szervnek, megfigyelői státuszt kell kapnia az IMF igazgatótanácsában”, másrészt, hogy „az Európai Közösség/GMU álláspontjait a GMU szempontjából különös jelentőséget képviselő egyéb kérdésekben az IMF igazgatótanácsában az euróövezet elnökségét gyakorló tagállam főigazgatói hivatalának illetékes tagja terjessze elő, a Bizottság képviselőjének támogatásával”; mivel a fent említett 1998. november 9-i bizottsági javaslat 1. cikke azt javasolja, hogy „a GMU keretében a Közösség nemzetközi képviseletét a Bizottsággal együtt a Tanács, valamint az EKB lássa el”,
- D. mivel a Közösség és az euróövezet összehangolásának hiánya, a különböző körzetekben meglévő képviseletekkel kombinálva, nem teszi lehetővé a tagállamok számára, hogy gazdasági súlyukkal arányosan befolyásolhassák az IMF döntéseit,
- E. mivel az IMF felelős a tagjainak (azaz a nemzeti kormányoknak), e tagok pedig a választópolgáraiknak tartoznak felelősséggel,
- F. mivel az IMF által végrehajtott stabilizációs politikák – bár nem mindig érték el a kívánt célt – szükségesek ahhoz, hogy az említett országokban a növekedés szilárd alappal szolgáljon; mivel a megindított kiigazítási programok bővebb magyarázatot igényelnek valamennyi nemzeti szereplő részvétele érdekében, és azok nyomon követését egy átlátható, demokratikus ellenőrzési folyamat keretében kell elvégezni,
- G. mivel, bár nehéz összeegyeztetni a nemzeti felelősségek megállapítását a segélyezési és adósságcökkentő intézkedésekre vonatkozó néha igen jelentős számú feltétellel, ezek a feltételek, különösen a felelősségteljesebb kormányzásra vonatkozóak, elengedhetetlenek az átláthatóság biztosítása érdekében,
- H. mivel az IMF fontos szerephez jutott a fejlődő országokban, és ehhez megfelelően alkalmazkodnia kellett; mivel, ugyanakkor, a legszegényebb országok fejlődésének előmozdítása szükségessé teszi az adósságállomány hatékony csökkentését célzó új eszközök mozgósítását, és az MFC keretein belül meghatározott fejlesztés finanszírozását, valamint a szegénység elleni küzdelmet célzó innovatív eszközök felkutatását; mivel e fejlesztések indokoltá teszik az IMF, a Világbank és az ENSZ intézményei között a szerepek egyértelmű felosztását, valamint a magas szintű összehangolást és együttműködést,
- I. mivel a brüsszeli Európai Tanács fent hivatkozott elnökségi következtetései kiemelik, „hogy az Európai Unió továbbra is figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés céljait valamennyi olyan végrehajtandó politika területén, amely a fejlődő országokat érinteti”, valamint annak fontosságát, hogy „a különböző politikákban és a nemzetközi együttműködésben figyelembe kell venni a globalizáció szociális dimenzióját”,
1. úgy véli, hogy az IMF, mint intézmény továbbra is fontos szerepet játszik a kiegyensúlyozott globális gazdasági növekedés és az árfolyam-stabilitás előmozdításában, a nemzetközi kereskedelemnek és a tagországoknak a globális piacokhoz való alkalmazkodása megkönnyítésében, valamint egyes tagországoknak a fizetési mérleggel kapcsolatos nehézségei leküzdésében;
  2. üdvözli az IMF-nél folyamatban lévő stratégiai értékelést; támogatja az IMF politikai irányvonalának átalakítását, amely az IMF elsődleges feladatát helyezi középpontba: a globális árfolyam-ingadozások stabilizálását, illetve az IMF azon szerepét, amelyet a jelentős fizetési mérleghiánnyal küzdő országok számára végső hitelezői minőségében tölt be;

2006. március 14., kedd

3. megállapítja, hogy az IMF feladatai a szervezet megalapítása óta nagy változásokon mentek keresztül, anélkül, hogy e változásokat a szervezet irányítását érintő lényegi reformok kísérték volna; megjegyzi, hogy a kvóták és a szavazati alapjogokat tartalmazó „csomag” egységes elosztási rendszerének több egymást követő felülvizsgálata ellenére a tőke és a szavazati jogok felosztása csak kevésbé változott az évek folyamán; ezért arra szólítja fel az IMF-et, hogy - saját legitimitációja érdekében - vizsgálja meg a kvóták és szavazati jogok egyenlőbb elosztásának lehetőségét döntéshozó szerveiben, hogy azok jobban tükrözzék a nemzetközi gazdaság jelenlegi helyzetét, és lehetővé tegyék a fejlődő és feltörekvő gazdaságok számára, hogy megfelelőbb súllyal képviseltesék magukat;
4. kiemeli, hogy két fő tényező akadályozza a fejlődő országokat, hogy népességük arányának megfelelően képviseltesék magukat az IMF-ben: egyrészt kevés szavazattal rendelkeznek az igazgatótanácsban (az afrikai országok a taglétszám 25 %-át teszik ki, de csak a szavazatok alig több mint 4 %-ával rendelkeznek), másrészt hiányoznak a képzett emberi erőforrások, valamint a technikai és intézményi kapacitások ahhoz, hogy megfelelően részt tudjanak venni a tanácskozásokban és a határozathozatalban;
5. megállapítja, hogy az IMF is kiterjesztette ajánlásait azzal, hogy szociális és környezetvédelmi politikával is foglalkozik, és hogy ezeket lényegileg a strukturális politikákhoz kapcsolja; rámutat arra, hogy a mikro-ökonómiai stabilitás alapvető feltétele az ilyen politikák megfelelő kidolgozásának; szorgalmazza az ilyen politikák kidolgozásáért felelős különböző intézmények közötti jobb koordinációt;
6. úgy véli, hogy figyelembe véve az IMF egyedi előjogait, a szervezetnek szélesítenie kell alkalmazottai képzettségének körét annak érdekében, hogy döntően hozzájárulhasson a MFC-k megvalósításához;
7. megjegyzi, hogy a tőkepiacok fokozatos megnyitásának és a tőkemozgások liberalizációjának köszönhetően nehéz a pénzügyi válságok kiküszöbölése; ezért hangsúlyozza annak szükségességét, hogy az IMF módszeresen felügyelje valamennyi tagországot;
8. úgy véli, hogy a kereskedelem és az árfolyamok terén megfigyelhető globális egyensúlyhiányok kitartó jelenléte miatt indokolt az IMF felügyeleti szerepének megerősítése, amely fontos a globális pénzügyi instabilitás előrejelzésében és csökkentésében, valamint abban, hogy tanácsot adjon az egyes országoknak a pénzügyi stabilitáshoz, a gazdasági növekedéshez, az átváltási árfolyamokhoz és a tartalékképzéshez kapcsolódó politikákra vonatkozóan; úgy véli, hogy az IMF csak akkor folytathat módszeres felügyeletet és adhat tanácsot a pénzügyi válságok megelőzésére irányuló, szükséges lépésekre, ha a tagországok rendszeresen felfedik – például a monetáris tartalékokra és a forgalomban lévő pénz mennyiségére vonatkozó – teljes statisztikáikat;
9. ragaszkodik ahhoz, hogy az IMF-en belül, az EU képviselőiben az európai álláspontokat jobban koordinálják; felhívja a tagállamokat, hogy törekedjenek egységes választótestület kialakítására – amelynek első lépése az euro-választótestület lehetne –, ezzel hosszútávon biztosítva az egységes európai képviselőt, amely az Európai Parlament ellenőrzése mellett magában foglalja az ECOFIN Tanács elnökségét és a Bizottságot;
10. megállapítja, hogy az IMF költséges kiigazítási politikái gyakran nem tették lehetővé a válságok elterjedésének megakadályozását; sajnálattal tölti el minden, ebben az összefüggésben meghíúsult erőfeszítés, amely a válságmegelőző, gazdaságilag megalapozott politikák elősegítésére irányul; emlékeztet arra, hogy a legtöbb fejlődő országban az infláció nem az egyetlen gazdasági probléma, és hogy az IMF politikái kialakításakor a makrogazdasági stabilitást és a fenntartható növekedést kell előtérbe helyezni; javasolja, hogy a feltételrendszer meghatározására az ENSZ arra szakosított intézményeivel való hatékonyabb együttműködés keretében kerüljön sor;
11. megállapítja, hogy a fenntartható növekedés eléréséhez elengedhetetlen a garantált makrogazdasági politikák megléte; ebből a célból megerősíti, hogy a makrogazdasági stabilitás nem összeegyeztethetetlen a növekedés méltányos elosztásával;
12. elismeri, hogy az IMF által szabott feltételek bizonyos esetekben eddig túl merevek voltak, és nem mindig voltak összhangban a konkrét helyi körülményekkel; hangsúlyozza azonban annak fontosságát, hogy a hitelek helyes célra használják fel, miközben figyelembe kell venni a kedvezményezett ország demokratikusan megválasztott intézményeinek álláspontját;
13. elismeri az IMF jelenleg folyamatban lévő felülvizsgálatát az alacsony jövedelmű országok számára nyújtott hitelei feltételeire nézve; ajánlást tesz, hogy a felülvizsgálat kiemelten hivatkozzon a szegénység csökkentésére, mint az IMF alacsony jövedelmű országoknak nyújtott valamennyi hitele céljára;

2006. március 14., kedd

14. hangsúlyozza, hogy a partnerországok tulajdonlási elvét a fejlesztési együttműködés középpontjába kell helyezni; ezért felhívja az IMF-t, hogy teljes mértékben ismerje el prioritásként a szegénység felszámolását, és ezt tartsa szem előtt a hitelezés feltételeinek megállapításakor, és semmilyen módon ne nehezítse az MFC-k megvalósítását;
15. támogatja, hogy a fejlődő országok pénzügyi rendszereit fokozatosan, egymást követően és stabil módon liberalizálják azok intézményi kapacitásainak függvényében, lehetővé téve ezzel a tőkemozgások hatékony szabályozását, és egyben azok kezelését is;
16. támogatja azt a nézetet, hogy az IMF-nek több figyelmet kell fordítania a pénz- és tőkepiaci fejlemények elemzésére és ezeknek mind a hazai, mind pedig a globális pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatásaira;
17. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országoknak nem kell teljes mértékben és korlátozások nélkül megnyitniuk piacaikat a külföldi behozatalok előtt, és hogy korlátozott időre meg kell tudniuk valósítani az egyes iparágak védelmét a tartós fejlődés lehetővé tétele érdekében; sürgeti az IMF igazgatótanácsának európai igazgatóit, hogy biztosítsák, hogy a fennmaradó feltételek nem kényszerítik az alacsony jövedelmű országokat arra, hogy egyoldalúan nyissák meg piacaikat a WTO tárgyalások keretén kívül, vagy hogy megakadályozzák, hogy a WTO tárgyalások keretében saját akaratok vagy saját feltételeik szerint tárgyaljanak arról, hogy milyen mértékben kívánják megnyitni piacaikat; felhívja az IMF-et is, hogy megfelelő fokú rugalmasságot biztosítson a kereskedelemmel kapcsolatos feltételek végrehajtása során annak érdekében, hogy a kedvezményezett országok maguk határozhassák meg a piac megnyitásának mértékét; azonban úgy ítéli meg, hogy végül a világpiacba történő teljes beilleszkedés jelentős növekedési lehetőségeket nyújthat a fejlődő, az újonnan iparosodott és az iparosodott országoknak;
18. kéri az IMF-et, hogy továbbra is törekedjen az intézmény átláthatóságának növelésére, illetve alakítson ki olyan intézményi felépítést, amely elősegíti a küldetését és a nemzetközi pénzügyi politika változó körülményeinek figyelembevételét; sajnálja, hogy a nem kormányzati szervezeteket és a nemzeti parlamenteket nem vonták bele kellőképpen a feltételrendszer meghatározásába; hangsúlyozza, hogy az alapvető gazdasági döntéseket – például a fejlesztési stratégia vagy a szegénység elleni küzdelem esetében – a nemzeti képviselőknek kell meghatározniuk és meghozniuk;
19. hangsúlyozza az IMF fontos szerepét a szegénység visszaszorítását célzó európai és nemzeti fejlesztési politikáknak egy olyan átfogó stratégia révén történő összehangolásában, amely azon az elven alapszik, hogy a monetáris és árfolyam-politikák nem önmagukban álló célt képeznek, hanem a szegénység elleni küzdelem eszközei;
20. felhívja az EU tagállamait, hogy használják a meglévő választótestületi rendszert annak biztosítása érdekében, hogy azon választótestületek, amelyeknek tagjai, eredményesen támogassanak egy, a MFC-k 2015-ig történő megvalósításán alapuló, fejlődés-orientált napirendet, és hogy választótestületeik különleges figyelmet fordítsanak az adott testületben részt vevő fejlődő országok technikai és intézményi hiányosságaira, illetve megfelelő technikai segítséget nyújtsanak számukra e problémák megoldásában;
21. szorgalmazza az IMF, a Világbank, a WTO, az EKB, egyéb nemzetközi szervezetek és az Európai Unió politikái koherenciájának növelését és a jobb együttműködést, különösen, ami a különféle piacokat összekapcsoló eszközöket illeti – mint például az integrált keret, a kereskedelmi integrációs mechanizmus, a szegénység csökkentő és növekedést segítő program PRGF) és a közelmúltban elfogadott, a politikákat támogató eszköz (PSI) –, annak érdekében, hogy a piacnyitási politikák kedvezően hassanak a szegénység visszaszorítására; kéri, hogy növeljék az IMF programjai és az MFC-k közötti koherenciát; e tekintetben hangsúlyozza, hogy nem egyértelmű az IMF helyzete, amely bár a nyílt cselekvésnek kizárólag egy nagyon speciális aspektusáért felelős, központi – ha nem – vezető szerepet játszik a valamennyi érintett fél által követett stratégiák végrehajtásában;
22. határozottan úgy véli, hogy az IMF és alapjai felosztásának átláthatóságát az IMF tagországai által végzett, megerősített parlamenti ellenőrzéssel kell növelni;
23. üdvözlöi az IMF törekvését a fejlődő országok oktatási és egészségügyi színvonalának javítására; hangsúlyozza, hogy a kormányzás javítása, a korrupció elleni küzdelem és a források hatékony felhasználása a legbiztosabb eszköze annak, hogy visszaszorítsák az egyenlőtlenségeket az olyan alapvető jogok és javak hozzáférhetősége terén, mint az oktatás és az egészség;
24. kitarthat, hogy a nemzetközi pénzügyi stabilitás csak akkor mozdítható elő, ha az IMF reformja minden tagországban együtt jár a fenntartható költségvetési politikával és az ennek megfelelő fizetési mérleggel;

2006. március 14., kedd

25. felhívja a figyelmet arra a meglepő ellentmondásra, hogy miközben jelentős mennyiségű eszköz áll rendelkezésre ahhoz, hogy nyomást gyakoroljon a fejlődő vagy átalakulóban lévő országokra, az IMF képtelen jelentősen befolyásolni az iparosodott országok politikáit, amelyek költségvetési politikája és fizetési mérlege részben nem felel meg az IMF követelményeinek, és ezért alááshatják a nemzetközi pénzügyi stabilitást;
26. üdvözli az IMF és a Világbank azon döntését, hogy kiterjesztik a HIDC (súlyosan eladósodott szegény országokra vonatkozó) kezdeményezést; érzékeli a HIDC-programok és az adósság-átütemezések történelmi tapasztalatait, valamint az adósság-elengedés különféle hatásait; javasolja, hogy az IMF dolgozzon ki politikákat jövőbeni új adósságválságok elkerülésére;
27. érzékeli az IMF-nek és a Világbanknak az alacsony jövedelmű országok (Low Income Countries; LIC) tekintetében 2005 áprilisában megállapított, új adósság-fenntarthatósági keretét; üdvözli azt a tényt, hogy az új keret célja áthelyezni az adósságot a nemzetközi pénzügyi intézmények határozathozatali folyamatának középpontjába; sajnálja, hogy a javaslat egészében még csak nem is foglalkozik a hosszú távú, valódi fenntarthatóság problémájával, abban az értelemben, hogy feltételeket teremt az alacsony jövedelmű országok számára az MFC-k eléréséhez;
28. általánosságban üdvözli az IMF szegénységet csökkentő és növekedést segítő programját (PRGF);
29. támogatja az ENSZ főtítkárnak a fejlesztési finanszírozásról szóló, a 2005-ös magas szintű párbeszéd során tett felhívását, amely szerint a fenntartható adósságszintet olyan adósságszintként kell meghatározni, amely lehetővé teszi egy adott ország számára, hogy 2015-re az adósság arányának növekedése nélkül valószínűsítse meg az MFC-ket, ami megkívánja, hogy az adósságkönnyítés és a megvalósításra váró fejlesztési finanszírozási követelmények jobban kiegészítsék egymást; ezért sajnálattal tölti el, hogy az alacsony jövedelmű országok fenntartható adósságára vonatkozó új keretrendszerben a Nemzetközi Valutaalap továbbra is lényegében a kiviteli arány segítségével határozta meg az adósság fenntarthatóságát (amely a kivitelből származó jövedelmek váratlan és nagymértékű változásainak erősen kiszolgáltatott országok esetében nem jelzi megbízhatóan a fenntartható adósság mértékét); hogy nem foglalkozik a kiszolgáltatottság felméréssel; és hogy nem készít módszeres elemzést, amely összekapcsolná a HIPC kezdeményezés és a MFC megvalósításához szükséges kiegészítő támogatásokat;
30. üdvözli a többoldalú intézmények erőfeszítéseit arra vonatkozóan, hogy a G8-ak által aláírt megállapodás keretében kivegyék részüket az adósságsökkentés finanszírozásában egyben azt is szem előtt tartva, hogy ez a szükséges részvétel nem okozhat pénzügyi nehézségeket ezeknek az intézményeknek;
31. bátorítja az IMF és az Európai Parlament és – különösen a fejlődő országokban – a nemzeti parlamentek közötti jobb együttműködést az átláthatóság, a demokratikus felelősségvállalás, valamint az IMF és politikái legitimitásának fokozása érdekében, és kéri az IMF igazgatótanácsától részletesebb jegyzőkönyvek közreadását;
32. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az IMF igazgatói kapcsolatot tartsanak fenn származási országuk nemzeti képviselőivel;
33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az IMF-nek, az ENSZ szervezeteinek, az EKB-nak, és az EU-tagállamok IMF-es igazgatóinak.

P6_TA(2006)0077

Vállalatáthelyezés a regionális fejlesztés szempontjából

Az Európai Parlament állásfoglalása a vállalatáthelyezésekről a regionális fejlesztés összefüggésében (2004/2254(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló 1989. évi közösségi chartára és az arra vonatkozó cselekvési programra,